

och Finlands folk ännu är skyddadt, och för hvilken jag hoppas, att de i all tid skall skyddas.

Förnyadt får jag tacka herrarne för besöket och särskildt tacka herrar sångare, som åter hafva gladt mig med att få höra våra fosterländska sånger. Det är så sällan, jag nu mera är i tillfälle dertill, emedan ålderdomen instänger mig mer och mer i hemmet. Jag tackar herrarne förbindligen.»

206 *ETT MORDATTENTAT MOT H. M. KEJSAREN*

Morgonbladet n:o 85, 15.IV 1879

10

Ett mordattentat mot H. M. Kejsaren har i går på morgonen egt rum i S:t Petersburg. Flere skott ha afskjutits mot Hans Majestät, medan han promenerade i närheten af generalstabens hus.

Tacksamt erkännande af Guds försyn och glädjen öfver, att Hans Majestät Kejsarens lif är räddadt, att den ädle, milde Monarken, Finlands välgörare, oskadd undgått lönnmördarens kulor, qväfver för ögonblicket hvarje annan känsla.

20

Äfven i Finlands aflägsnaste bygder skall i hvarje hem ända till den ringaste koja ett ur hjertats djup gående: Gud vare lofvad! i ord eller i en suck vara första yttringen af det intryck, den häpnads väckande underrättelsen om attentatet åstadkommer.

Vi tillägga härtill: Gud vare lofvad, att i detta land den förvändhet, af hvilken dylika ogerningar framkallas, ännu hör till det obegripliga!

207 *GLÄDJEN ÖFVER MONARKENS RÄDDNING...*

Morgonbladet n:o 86, 16.IV 1879

30

Glädjen öfver monarkens räddning är visst det första och sista. Men menskligt är, att förbittringen öfver det nedriga dådet äfven kräfver sin plats.

Mot hvem riktar sig samma förbittring? Mot gerningsmannen, det är gifvet. Likaså mot hela den liga, som predikar och utöfvar lönnmordet. Men folken äro sjelfva ansvariga för sina öden.

En enskild vanvetting kan hos hvarje folk och på hvarje tid begå det nesligaste dåd, utan att det ståtti någons makt att hindra detsamma. Men då hos ett folk hundratal, kanske tusental, sammansluta sig i en liga, för att öfva politiskt mord, så bevisar detta, att någonstädes någonting är ruttet.

40

Fransmännen vilja visserligen vältra ifrån sig ansvaret för revolutionens gräsligheter och Pariserkommunens nesliga dåd. Men lösa fraser utplåna icke ett folks skuld. Den bestraffar sig sjelf genom generationen, såsom Frankrikes tillstånd ännu i denna dag derom bär vittne genom osäkerheten för morgondagen.

Från politiska komplotter och politiska revolutioner är intet folk helt och hållet förskonad. Detta är likväl något helt annat. Det politiskt rätta i dag är i morgon politiskt orätt. Men mordet är evinnerligen orätt. Och der detta förnekas, och mordet tvärtom försvaras och predikas såsom rättmätigt, der är grunden för all mensklig samlefnad rubbad.

50

Det är fåfångt att skylla på det ena eller andra samhällsförhållandet,